

ЕРИХ КЕСТНЕР

ДОБРАТА ПАРТИЯ

Превод от немски: Венцеслав Константинов, 2016

chitanka.info

Въпреки своите седемдесет години господин Анселм Ленке вършеше всичко с часовник в ръка. В седем часа ставаше, в осем влизаше в кафенето. Там всичко вече бе подготвено за неговото пристигане. На масичката му до прозореца имаше чаша кафе с двойна сметана, масло и яйца, а също голям куп вестници. Възрастният господин тъкмо проучваше семейните обяви, когато вестникът падна от ръката му. Келнерът — постоянните посетители го наричаха Наполеон, понеже обичаше да се хвали с подвизите си на бойното поле — се спусна уплашено към него и съчувствено попита дали му е станало лошо.

— Лошо ли? — отвърна господин Ленке. — Стана ми гадно, страшно гадно. Не прочетохте ли? Младият Щумпер се оженил за Тинтамора.

— Известно ми е още от снощи.

Наполеон винаги узнаваше всичко няколко часа преди другите хора!

— Защото трябва да знаете — продължи старецът, — татко Щумпер и аз бяхме много близки, той ми бе сърдечен приятел.

Наполеон кимна и прошепна:

— Зная, зная.

— За трети път гледам злощастната обява и винаги прочитам: „Вчера в Шотенкирхе се извърши венчавката на Бианка Тинтамора и Руди Щумпер“. Пет години Руди имаше връзка с нея, пет години. Ами, по дяволите, защо се е оженил, та това не му е било нужно.

Ленке плати набързо, изскочи от кафенето и се втурна в близката Шотенкирхе. Там потърси църковния прислужник, пъкна една банкнота в ръката му и попита дали знае кой е бил шаферът на Тинтамора. Ленке имаше късмет, мъжът от църквата бе осведомен и назова името на доктор Макс. Възрастният господин го познаваше, макар и бегло, така че изтича до близкия телефон и позвъни на доктор Макс. Той не само си бе вкъщи, но още бе в леглото и изрази готовност веднага да приеме Ленке, при условие че няма да става. Ленке взе автомобил и пое извън града, където живееше доктор Макс. Възрастният човек трябваше да се изкатери по три стълбища, това го затрудни, понеже страдеше от астма, но любопитството му бе силно. Стигна до горе с кашляне и пъхтене, макар че на няколко пъти се спираше и въздишаше:

— Бедни стари приятелю Щумпер, навярно се въртиш в гроба.

Отвори един прислужник и отведе ранния посетител в спалнята на господаря, който с усмивка посрещна своя гост и на два пъти се извини за царящия безпорядък. Ленке го успокои. Ако някой трябвало да се извинява, това бил той, защото в такъв ранен час идвал за разговор, но интересът, който проявявал към семейство Щумпер, може би извинявал появата му. Доктор Макс седна в леглото и каза:

— И за миг не се усъмних, че посещението ви не се отнася до мен, а до сватбата на моя приятел, затова трябва незабавно да узнаете подробностите около тази женитба. Преди месец се протяха още в леглото, като днес, когато иззвъня телефонът. Това ми бе малко неприятно, но вдигнах слушалката. Обаждаше се Руди и ме закле веднага да го посетя. Тъй че скочих с двата крака от кревата и забързах към дома му. Руди ме посрещна в тъжно настроение. Узнах, че връзката с Тинтамора му била глътнала много пари и от банката му съобщили, че го застрашава финансов банкрут. Попитах го какво смята да предприеме. Ето какво ми каза:

„Първо трябва да скъсам с Бианка и затова те повиках. Тя ще дойде тук след малко и ти трябва да потвърдиш моите сведения. Естествено, тя ще направи сцена и ти си ми нужен като гръмоотвод. При нейния темперамент може всичко да се очаква“.

Не трябваше дълго да чакаме. Бианка се появи красива като зората и в превъзбудено настроение. Погледна първо Руди, после мене, направи очарователна хлапашка физиономия и каза:

„Деца, имате да ми съобщите нещо неприятно, и то още на празен стомах, това не ми харесва. Вкъщи съм приготвила малка закуска, нека първо си подсладим душата. Иначе не искам да чуя и дума. Напред, деца, колата ми е долу“.

Послушахме я като деца, всъщност не като деца, понеже днес децата не слушат. Закуската бе отлична. Накрая Бианка остави ножа и вилицата и каза:

„Е, говорете!“.

Със заекване Руди изрече, че е разорен и затова трябвало да се раздели с нея. Очаквахме малък пристъп на буйство, вместо това тя дръзко се разсмя и каза:

„Да се разделим! Точно обратното, едва сега истински сме си нужни. Почакайте за миг“.

Изтича до писалището и извади някакви документи.

„Е, скъпи Руди, да си продължим разговора. Ти ми даде отчет за безутешното си финансово положение, сега аз ще ти дам сметка за моето. Ще останеш доволен. Спомняш си, че никога не съм искала да ми подаряваш нещо, а те молах да си купувам всичко сама по мой вкус. Това беше добре обмислено, като познавах твоето безразсъдство. Перлената огърлица, която нося, е фалшива, а също и скъпоценните камъни в моите накити. Нали имат същото въздействие? Парите обаче, които спестявах, влагах в твоята банка. Обикновено щом получех от тебе чек, веднага внасях цялата сума в моята сметка. Извършваше се само едно прехвърляне. С парите въртях сделки и както можеш да се убедиш, нелющи. Пет години бях твоя любовница, следващите пет години ти ще бъдеш мой любовник. Разликата не е голяма, главното е, че се обичаме.“

Тук Руди избухна:

„Как си го представяш, че ще се оставя ти да ме издържаш?“

„Но, глупчо, та това са твоите пари, можем да ги запишем по твоята сметка, поне за банката ще има малко работа.“

„Нали не мислиш, че ще приема обратно нещо, което съм ти подарил?“

„Добре, ще го имам предвид. Какво тогава ще предприемеш?“

„Това е моя грижа.“

„Ще се опитам да чета мислите ти. Смяташ да заживееш като кандидат за женитба и разчиташ лесно да уловиш някоя златна рибка. Макар че татковците ще започнат да душат, но ти все пак си елегантният Руди Щумпер, който за днешните момичета има отличната репутация с това, че пет години е бил мой любовник. Кое е по-порядъчно: пред едно клето създание да разиграеш любов, каквато не изпитваш, и да измъкнеш от бащата на момичето торба с пари, или да приемеш моето предложение?“

„Не мога да си позволя да съм издържан от теб.“

„Но от невинното девойче можеш, така ли? Моите пари не са безбожно много, защото идват от теб, но зестрата, която евентуално ще получиш с измама, в моите очи е презряна, защото ти ще се продадеш.“

Руди прекоси с широки крачки стаята, закърши ръце и каза:

„Не мога. Сметката ти е грешна. Няма да се продам, като отплата ще даря на момичето моята свобода и моето име“.

„Руди, обичаш ли ме?“

„Глупав въпрос!“

„Тогава дари ми твоето име, аз ще платя зестрата, така ще се уредим и двамата. Руди, Бог ми е свидетел, през всичките тези пет години съм ти била вярна, а едно младо момиче е неизписан лист хартия. Ти ме познаваш, ожени се за мен — това е единственият верен изход, обмисли моето предложение.“

Тогава Руди взе Тинтамора в прегръдките си, целуна я сърдечно в устата и рече:

„Няма какво да обмислям, ще се ожена за теб“.

Когато старият Ленке заслиза по стълбището, отново се размисли за стария Щумпер, своя сърдечен приятел, и измърмори:

— Добри ми Щумпер, можеш спокойно да спиш в гроба, Руди взе много добра партия.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА



<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.